

Hvis man i stedet anser situationen for ophør med en VS og start af en ny VS skal

- 1) Kapitalafkastgrundlagene opgøres efter de regler, der gælder for køb og salg af VS og hvor regnskabsperioden ikke er et helt år.
- 2) Ophørsreglen og genanskaffelsesreglen i § 15 skal anvendes.
- 3) Indskudskontoen skal opgøres ved påbegyndelsen af det nye VS bl.a. måske med regulering af købspris til formueskattepligtig værdi, dog skal eventuelle konjunkturgevinster og tab fra den ophørende VS overføres til den nye VS, måske kun i de tilfælde, hvor der også overføres en opsparingsordning, jfr. ovenfor.

Hvis ophørsreglen og genanskaffelsesreglen skal anvendes, må aktiver, der overføres fra den ophørende VS (typisk hele løsøret), skulle overføres til bogført værdi til den nye VS, jfr. bemærkningerne til § 5.

Når en VS sælges og der købes en ny VS, kan opsparingskontoen overføres til den nye VS.

Hvis den kontante købspris for den nye VS er mindre end salgsprisen for den afståede VS (i begge tilfælde ekskl. finansielle aktiver) kan dog kun en forholdsmæssig del af opsparingskontoen overføres.

Dette må give betydelige afgrænsningsproblemer med hensyn til, hvor meget af en VS der kan sælges eller i øvrigt ophøre, uden at der foreligger salg eller ophør af selve VS.

Hvis der kun skal genanskaffes en ny VS svarende til salgsprisen for den sidste del af den tidligere VS, vil dette lettere kunne opfyldes ved forinden at frasælge dele af den oprindelige VS.

Hvis en landmand kan fortsætte sin hidtidige VS, selv om den faste ejendom sælges, men han fortsætter som forpagter, vil salgsprisen for de aktiver, der sælges ved ophør af forpagtningen ofte være beskedne, og dermed vil det være lettere at etablere en fortsættende VS.

F.eks. sælger en landmand efterhånden løsøret, eventuelt sælger dele af den faste ejendom, således at salgsprisen for den sidste del er relativ beskedne i forhold til den oprindelige VS.

Også fastlæggelse af købsprisen vil give problemer, f.eks. hvor man umiddelbart efter købet af en ny ejendom køber løsøre m.v.

Vil dette løsøre eventuelt købt indenfor fristen i § 15, stk. 2, sidste punktum kunne tælle med ved opgørelse af købsprisen? Vil løsøre købt med VS, men senere frasolgt, kunne tælle med?

Også afgrænsningen imellem en eller 2 VS'er får betydning i disse tilfælde.

Hvis en landmand f.eks. driver et landbrug og en minkfarm og disse 2 dele er betragtet som 2 VS, vil han ikke kunne sælge den ene VS uden en efterbeskatning af den opsparingskonto, der er knyttet til denne VS.

(Dette vil i øvrigt bevirke en interesse i at få foretaget den største del af opsparingen for tidligere år i den VS, han beholder).

Hvis begge aktiviteter betragtes som een VS, vil opsparingen muligvis kunne bevares fuldt ud, jfr. ovenfor om delsalg af en VS.

Ved salg af en ideel anpart af en VS skal en ideel anpart af opsparingskontoen efterbeskattes. Denne efterbeskatning må vel kunne overføres til en ny VS, hvis der indenfor fristen i § 15, stk. 2, sidste punktum anskaffes en ny VS for salgsprisen for den afståede ideelle anpart.

Ved anvendelsen af ophørsreglen i § 15 vil en VS med beskedne fysiske aktiver f.eks. liberalt erhverv, drevet fra lejede lokaler, ofte have en begrænset salgspris ofte kun goodwill (som vel i relation til § 15 må anses for et fysisk aktiv?). Der vil i disse tilfælde kun skulle genanskaffes en mindre VS f.eks. en mindre udlejningsejendom for at kunne opretholde en større opsparingsordning. Opsparingskontoen kan i disse tilfælde i realiteten anvendes som en art pensionsordning.

Hvis det derimod er et stort landbrug, der sælges, vil opsparingskontoen ikke lige så let kunne opretholdes. Den genanskaffede VS skal være for stor (jfr. dog ovenfor om den eventuelle mulighed for først at sælge den faste ejendom og så fortsætte som forpagter i en periode) og derfor er det i disse tilfælde meget sværere at bevare opsparingskontoen som en art pensionsordning.

Disse konsekvenser forekommer ikke særlig rimelige.

Hvis man sælger een VS og køber en ny VS, herunder også sælger en ideel anpart af een VS, bør opsparingskontoen kunne blive stående i den udstrækning, der stadig er fysiske aktiver eller lignende i den fortsættende VS, der mindst svarer til det indestående på opsparingskontoen, eller der bør generelt